

даме тоя анахронизмъ съ героитъ му en face. Ботйовъ не обичаше да рисува нѣщата въ профилъ.

IV.

Въ „Политическата зима“ се описватъ аналогични явления, но тука по-конкретно наблюдаваме психологията на патриотитъ отъ робската епоха. Нѣщо повече, въ петъ страници поетътъ е побързалъ да запознае робътъ съ кръчмата, каквато прѣдставлявалъ свѣтътъ по онова врѣме, безгрижността на „свъвѣздieto Блъсковъ и Дружеството за разпространение полезни знания“, и продажността на цариградскитъ български културни фактори. Но въ тая хумореска има и друго: прозаическитъ явления поетътъ рисува съ едри линии, като да драце по стѣната съ черенъ вжленъ. Напримѣръ, какво нѣщо прѣдставлява „кръчмата“? Заспишъ, каже поетътъ, и сънувашъ... Но какво сънувашъ?—сънувашъ, че... г-нъ Бисмаркъ е възсѣдналъ земното кжлбо и точи изъ него пелинъ за здравието на Германия; дѣдо Горчаковъ раздава коливо за „богъ да прости“ славянитъ; майсторъ Андрашия свири чардашъ и кани чехитъ, сърбитъ и хърватитъ да попѣятъ и да поиграятъ на гладно сърдце; Макъ Махонъ плете кошница за яйцата, които Франция ще снесе прѣвъ нѣмскитъ велики пости на Елзасъ и Лотарингия; Лордъ Дерби си точи сева-стополската костурка, за да надроби прѣсно сирене за европейската търговия на изтокъ и за да отрѣже отъ бутуетъ на нѣкое диво африканско или азиатско племе бюфтекъ за английското човѣколюбие; испанскитъ „братовчеди“ сж застѣпили тѣлото на майка си, бозаятъ кръвь изъ нейнитъ гърди и плюятъ единъ другиму въ очитъ; владѣтелтъ на чизмата се наговаря съ човѣка отъ Капрера да изчистятъ блатото на Римъ (не папата, който ще се изчисти самъ) и, намѣсто хлѣбъ и макарони, да дадатъ чистъ въздухъ на Мациниевитъ дѣчица; безбрадото, пърчле на соленитъ, възсѣднало буцефала